

ved mit Hjem, ſaa at jeg ſjender de Forhold der hjemme temmelig nøie. Jeg veed ikke, om det er oplyſt i Andragendet, at der i det Mindſte 7 Gange i Løbet af 2 Aar har været Ildbrand i hendes Hede, og efter de Oplyſninger, der ere tilveiebragte baade ved Forhør og paa anden Maade, er det godtgjort, at diſſe talrige Ildbrande hver Gang ere opſtaaede umiddelbart efter, at et Tog er faret forbi, og der har ikke været nogen rimelig Grund til at antage, at noget andet Tænkeligt har kunnet foraaſage Ildbranden; der har ikke været Tordenveir, og der har ikke været Folk til Stede paa Brandſtedet, medens eller kort før Ilden opkom. Der har alſaa i det Mindſte 7 Gange været Ild i Andragerindens Hede. Hun har ikke tidligere ſøgt at faae den derved foraaſagede Stade erſtattet, thi hun har havt en Fornemmelse af, at det vilde være meget vanſkeligt at gjenneſføre denne Sag, idet det ſom beſjendt i diſſe Forhold altid er vanſkeligt at faae Erſtattung, hvor ikke det direkte Beviſ for, at et Lokomotiv har foraaſaget Ildbranden, kan tilveiebringes. Men dette direkte Beviſ vil altid være meget vanſkeligt at tilveiebringe, thi om man end kan finde udfaſtede Emmer og udſlukkede Gløder, ſaa beviſer det dog ikke, at diſſe Gløder har tændt, og endnu vanſkeligere vil man kunne beviſe, at Gniſterne have tændt. Efter min Opfattelse maa da ogſaa dette Beviſ føres indirekte. Naar det ikke kan antages, at noget andet Tænkeligt har kunnet foraaſage Ildbranden, end netop Toget, maa man, naar det Modſatte ikke kan beviſes, gaa ud fra, at det er beviſt, at Lokomotivet har foraaſaget Ilden. For Reſten er det ikke ſaa ſjeldent, at man paa Banetraekninger, uagtet der ikke maa udfaſtes Emmer og uagtet maa paaſtaar, at Afkaſterne have været i behørig Orden, dog undertiden finder udfaſtede Emmer. Det er muligt, at det kan gaa til ved Uforſigtighed fra Personalets Side, det veed jeg ikke, men jeg veed, at det ved Forhørene er blevet konſtateret, at der, om ikke juſt paa det Sted, ſaa dog paa et Sted nærved, er fundet udfaſtede Emmer paa Banen. Der er alſaa al mulig Grund til at tro, at Naarſagen til diſſe Ildbrande har været Ildgniſter eller Emmer fra Lokomotivet. Naar den høitærede Miniſter udtalte, at en Erſtattung af 2 Kr. pr. Td. Land af Heden efter Kyndiges Dom maatte anses for en paſſende Erſtattung, maa jeg rigtignok tillade mig at nedlægge en yderſt beſtemt Indſigelse derimod. Heden er ganſke viſt derovre ikke ſaa god, ſom Hede kan være, men den er dog ſaa god, at ingen Eier af diſſe Heder kunde være tjent med at faae ſin Lyng brændt af for 2 Kr. pr.

Td. Land. Saa daarlig er Heden i Birkeligheden ikke. Jeg tror, at Andragerinden i ſit Andragende, hvor Skaden er vurderet til 100 Kr., har anſat den ſaa lavt ſom muligt. Naar man veed, hvad Betydning Lyngen har i diſſe daarlige Egne, baade ſom Brændſels- og Tælle materiale og ſom Strøvelſe, ſaa vil man forſtaa, at en Tønde Land er mere værd end 2 Kr. Andragerinden har anſlaaet hvert Læs Lyng til 2 Kr., og det er endog meget for lavt, og efter den Bevogning, Heden har der, vil det anſlaaede Antal Læs Lyng, 50 af 14 Tdr. Land ikke være for meget. Jeg tror alſaa at maatte udtale, at naar den høitærede Miniſter tager denne Sag under Overveielſe, vil han ogſaa maatte erſjende, at der ikke er forlangt nogen upaſſende Erſtattung for den Stade, der er ſtet, ſaa meget mere ſom man maa tage i Betragtning, at det er ſyvende eller ottende Gang, det har brændt omtrent paa ſamme Sted for Enken. Jeg haaber ſaaledes, at hun maa faae i det Mindſte det Beløb, hun andrager om. — Jeg tillader mig alſaa, at anmode den høitærede Miniſter om at tage ſaa vel den Indſtilling, ſom jeg nævnte forſt, ſom denne Indſtilling under ſaa velvillig en Overveielſe ſom mulig.

Formanden (Berg): Siden vi gaa videre med Forhandlingerne, ſkal jeg bemærke, hvad der forøvrigt viſtnok vil være ærede Medlemmer beſjendt, at den høitærede Sidenrigsminiſters Nærværelſe i det andet Thing paa Grund af der ſtillede Endringsforſlag til Finantslovens 3die Behandling har været nødvendig. Miniſteren vil jo imidlertid alligevel blive beſjendt med, hvad ærede Medlemmer udtale om diſſe Spørgsmaal, ſaa at der ſormentlig ingen Stade er ſtet; i alt Fald er Sidenrigsminiſteren undſkyldt.

Bertelsen (Hjørring Amts 5te Valgkreds): Uagtet den høitærede Miniſter udtalte, at han vilde tage Indſtillingen Nr. 4 under Overveielſe, kan jeg dog ikke undlade at ledsage denne Indſtilling med nogle Bemærkninger, ſaa meget mere ſom den ærede Miniſter tilføiede, at det Andragende, ſom er ſendt fra Limfjordskomiteen her til Folkethinget, vil blive indſendt til Formanden for Kommissionen for at indhente hans Mening, og tilmed da det af en Pjece, ſom forſt er biebent omdelt iqaar, fremgaar, at Formanden for Underſøgelſekomiteen ikke har opfattet Andragendet rigtig. Der kunde jo forſt spørges: Hvorfor er et ſaadant Andragende indſendt til Rigsdagen, og hvorfor indeholder det en ſaadan Kritik over den Indberetning,